

Landbrugsministeren (Ole Hansen): I 5 Aar er der fra Statens Side ydet et Tilskud af 117,000 Kr. aarlig til internationale Havundersøgelser. Nu gaar det jo gerne saadan med den Slags Arbejder, som der her er Tale om, at Undersøgelserne ikke kunne blive tilendebragte i den Tid, som er beregnet dertil. Imidlertid anses disse Undersøgelser for at være af ikke ringe Betydning, og der er derfor fremsat Ønske om yderligere at faa Tilskud fra Statens Side, saaledes at det paabegyndte Arbejde kan blive fuldført. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at erholde en Bemyndigelse til at fortsætte Undersøgelserne og afholde de dermed forbundne Udgifter, der dog nu ville kunne nedsættes til 62,000 Kr. aarlig endnu i to Aar. Under Forudsætning af, at alle de andre i Sagen interesserede Lande ville deltage, vil altsaa det nævnte Beløb være nødvendigt for vort Lands Vedkommende. Skulde det imidlertid vise sig, at andre Lande trække sig tilbage og ikke ville være med til at fortsætte Arbejdet, gaar Forslaget ud paa at bemyndige Regeringen til at afholde en Udgift af ca. 30,000 Kr. aarlig i 2 Aar til Bearbejdelse af det Materiale, der er indsamlet ved de Undersøgelser, der have fundet Sted.

Jeg skal tillade mig med disse faa Ord at anbefale Sagen til velvillig Behandling i dette høje Ting, idet jeg tror, det maa siges, at disse Undersøgelser ere af Betydning, navnlig ogsaa for Fiskeriets Udvikling, og jeg tænker da her særlig paa, om det kunde lykkes i Tidens Løb at faa gennemført internationale Fredningsbestemmelser.

Carstensen: Da et Forslag af den foreliggende Art første Gang var for her i Landstinget, gik det ud paa, at der i en Periode af 5 Aar skulde ydes et aarligt Tilskud til de af den højtærede Minister nævnte Arbejder. Man frygtede imidlertid for, at Resultatet, der vilde naas, vilde være mere teoretisk end praktisk, og nedsatte da Tiden til 3 Aar. For 2 Aar siden kom Forslaget frem igen, og Bevillingen forlængedes til 5 Aar, idet det af det Materiale, der da var tilvejebragt af de forskellige Nationer, og ikke mindst af Danmark, tydeligt fremgik, at Resultaterne vare af stor Betydning ogsaa i praktisk Retning. Nu er den 21. Juli i Aar de 5 Aar forløbne. Der er endnu en hel Del Materiale tilbage, og Spørgsmaalet er da, om de andre Nationer, der have deltaget i disse Arbejder, ville blive ved at deltage

deri. Hvis de ville det, fortsættes Arbejderne, men de ville ikke koste saa meget som tidligere, idet man vil begrænse sig til kun at tage de egentlige danske Farvande og lade Færøerne og Island ligge udenfor. I Tilfælde af, at de andre Magter ikke ville deltage, hvad der dog er meget ringe Tvivl om, at de ville, lader man sig nøje med at gennemarbejde det Materiale, som allerede er indsamlet i det sidste Par Aar, et meget stort Materiale, som det vil udkræve mindst to Aar at komme til Bunds i. Jeg skal gentage, at det Arbejde, den danske Kommission har faaet overdraget, er udført paa en meget smuk Maade og har ført til Resultater, der ere af den højeste Interesse med Hensyn til de forskellige Fiskearter. Men efterhaanden som slige Arbejder gøres, komme flere og flere Synsmaader frem, man faar Øje for mange Ting, man tidligere ikke havde tænkt paa, og der er da Trang til supplerende Undersøgelser. Jeg kan kun paa det bedste anbefale det foreliggende Forslag.

Madsen-Mygdal: Den højtærede Landbrugsminister har jo gjort Rede for dette Lovforslags Indhold, og der er derfor ikke nogen særlig Grund for mig til at bruge mange Ord, især da jeg antager, at det høje Ting er træt og ønsker, at vi snart maa være færdige med vore Forhandlinger for i Dag. Jeg kan ogsaa i alt væsentligt slutte mig til, hvad den ærede foregaaende Taler har sagt. Jeg hilser ethvert Forsøg, der bliver gjort paa at udvikle vort Fiskeri, med Glæde. Og da jeg maa erkende — hvad der er en glædelig Kendsgerning —, at alle omkring vore Farvande have været enige om disse internationale Havundersøgelser og — hvad der er endnu glædeligere —, at den Beretning, der foreligger fra den Kommission, der har fungeret, indeholder bestemte Vidnesbyrd om, at disse Undersøgelser have været meget nyttige og i adskillige Henseender have baaret god Frugt, er der god Grund til at fortsætte hermed, og jeg skal derfor med disse faa Ord anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Breinholdt: Jeg tror, at det forud er erkendt, og at det navnlig efter de tre foregaaende Taleres Oplysninger vil erkendes af alle, at den Bevilling, der her foreslaas, har en stor praktisk, videnskabelig og international Betydning. Ogsaa jeg kan derfor paa min Gruppens Vegne anbefale dette Lovforslag.